

Sygn. akt II Cz 589/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Irena Dobosiewicz (spr.) Sędziowie - SO Janusz Kasnowski

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **K. G.**

przeciwko: **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 27 maja 2014 roku, sygn. akt I C 3347/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie i nie obciążać powódki kosztami procesu.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 589/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 maja 2014 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 17 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty /punkt 1 / oddalając powództwo K. G. w pozostałej części /punkt 2 / i ustalił, że strony ponoszą koszty procesu według zasady stosunkowego rozdzielenia, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu /punkt 3/.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. na zasadzie stosunkowego rozdzielenia kosztów, przy czym szczegółowe wyliczenie pozostawił referendarzowi sądowemu, na mocy art. 108 par. 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku wniosła powódka.

Skarżąca zarzuciła postanowieniu naruszenie prawa procesowego tj. art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie przy zaistnieniu okoliczności szczególnie uzasadniających nieobciążanie powódki kosztami procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Urzeczywistniająca zasadę słuszności art. 102 k.p.c. stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik sporu, a zatem nie podlega wykładni rozszerzającej i związany jest z obowiązkiem strony podania okoliczności zezwalających na przyjęcie, że zachodzi „szczególnie uzasadniony przypadek”. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, iż przepis ten powinien być zastosowany wówczas, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegrywającej

kosztami procesu przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami słuszności (tak postanowienie SN z 11 marca 2011 roku, II CZ 104/10, z dnia 16 lutego 2011 roku, II CZ 203/10). Przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c, sąd powinien mieć na względzie zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej strony postępowania.

Ocena, czy w konkretnych okolicznościach taki wyjątek wystąpił, jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 19 maja 2006 r., III CK 221/05, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, niepubl.).

Sąd Okręgowy nie podziela poglądu Sądu Rejonowego, że w niniejszej sprawie nie zaistniał wypadek szczególnie uzasadniony pozwalający w zakresie rozstrzygnięcia o

kosztach na odstępianie od zasady stosunkowego rozdzielania kosztów wyrażonej w art. 100 k.p.c. na rzecz zasady słuszności z art. 102 k.p.c.

Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego sytuacja materialna, ale i przede wszystkim zdrowotna powódki przemawia za tym by uznać, iż spełnione pozostają w stosunku do niej przesłanki z art. 102 k.p.c. Przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c, sąd powinien mieć poza tym na względzie zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, charakterem żądania, jak i dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej strony postępowania.

W przedmiotowej sprawie, odstępianie od ogólnej reguły zwrotu kosztów procesu jest, w ocenie Sądu Okręgowego, uzasadnione przede wszystkim charakterem żądania z którym wystąpiła powódka. Należy bowiem zauważyć, że nie zgadzając się z przyznaną jej kwotą zadośćuczynienia powódka zmuszona była wystąpić na drogę sądową bo tylko w ten sposób mogła zakwestionować wysokość przyznanego jej zadośćuczynienia. Co więcej roszczenie powódki okazało się częściowo zasadne. Uprawnia to tym bardziej do uznania, iż powódka miała prawo do subiektywnego przekonania o słuszności swoich roszczeń.

Ponadto sytuacja tak materialna, jak i zdrowotna powódki po wypadku uległa pogorszeniu. Powódka jako osoba już obciążona chorobą przed wypadkiem doznała dodatkowych dolegliwości, które nie tylko spowodowały pogorszenie jej sytuacji materialnej, ale i zdrowotnej. Obciążanie w takiej sytuacji powódki kosztami procesu, w szczególności w sytuacji częściowego uwzględnienia jej roszczenia jawi się jako sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Tym bardziej, iż przeciwnikiem procesowym powódki był (...) Zakład (...), będący dużą spółką która posiadając zapewne stałą obsługę prawną ponosi z tym związane koszty, nie stanowiące jednak tak dużego obciążenia finansowego, jakie stanowiłoby poniesienie kosztów procesu dla powódki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c, zmienił zaskarżone postanowienie w punkcie drugim i odstąpił od obciążenia powódki kosztami procesu.